

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *J. Aug. Persson*
 Härad: *Torna* Adress: *St. Gårdsbröd. gat. 13, Lund*
 Socken: *Heckoberga* Berättat av: *Jönsson d: i Nordana*
 Uppteckningsår: *1942* Född år: *—* *Wassholm i Hellestad*

*När Heckoberga kyrkas hade varit till
märkavads*

s. 1-3.

När Heckeberga torpare hade varit till marknads.

Det var en gång värt i mitten af 1800-talet så hade Heckeberga torpare varit till marknads i Lund, och på hemvägen så skulle de ju in i Gerners krög också i Lerdalberga och synna, ty de tyckte värt att de inte flöt nog i Lund.

De voro ju kända för att vara de värsta busa och fullpundar som fanns i Skåne, så hade de fått sina vagnar lita hur som helst på vägen vid Gerners krög så att ingen kunde komma där förbi utan att flötta dem till sidan.

Så hände det sig att landshofdingens ställföreträdare i Malmsjö ryttmästare Petersen kom och skulle köra där förbi mot Dalby till och hem så att köra ihop med deras vagnar, men det brudde han sig inte stort om värt ty han sa till kusken: bara kör på, kör på, kör dem i gropen, kör dem i gropen.

Men då kom torparne till från Krögnen, och landshofdingen fick pryl af både smärtskaft och knyttstafsa så han måste skynda sig där ifrån, och köra till Dalby till länsmanen.

Och när han så kom dit så såg han ju farlig ut också.

Och när han så kom in till länsmanen så sa han: herr
kommisar, herr kommissar, ta på sig trekantig hatt, trekantig hatt,
och säbel ve sidan, ja fan anamma, jag är kunglig befallnings-
skapande i Malmö-huslän, landshöfding Thors ombud, rytt-
mästare Pettersen, ja fan anamma, har jag inte blifvit öfver-
fallen af fulla torpare, fulla torpare vid Gerners kräg, ja fan
anamma, di skä häktas allihopa, allihopa, ja fan anamma.

Nu med det samma och föras till Malmö ja fan anamma.

Så måste då länsmanen följa med tillbaka till Gerners
kräg, men där stod alla torparne och skulle köra mot Dalby till,
så måste nu länsmanen skriva upp dem allihopa vad de
hette och så frågade landshöfdingen den förste: vad heter du,
och så svarade den, och så skref länsmanen upp det, och så vi-
dare vad heter du, du med den stora snuddan, och du ditt
skitla svän vad heter du, och du med kongpuxan du som
slog så fast annat vad heter du, och så när de hade blifvit upp-
skrifva allesammans så band då fjärdingsmanen deras hän-
del ihopa på ryggen på dem och så bar det inäg till Malmö.

Där sattes de in på slottet som fångelse kallades för två
den tiden, och där fick de svårt språ öksår, och vatten och bröd,
och fick på sitta där rätt länge efter vad Jönsson sade.

Så den marknadsvägen till Lund den glömde de nog inte i
all sin tid, och slätt inte ryttmästare Pöttersen håller.

Det här svårt vara en af dessa torpare söner som har haft
min morfars ställe i Stora Mälleberga efter vad jag spott, Karl
Johansson, och det var en likadan toving som dessa.

Men nu är han död har öksår han som dessa, och silar
nu på kyrkogården i Stora Mälleberga.

Ja på så rätt festade Heckebergas torpare när de kom ut
från godset på den tiden, de varo då vilda och galna som
sigenare om inte värre, så det var lifsfarligt att råka ut
för dem, det varo de kän da för.